

ІХ.

ЗАКЛЮЧЕНІЕ.

Жена му на Бугенхагена, Ева, ся поминала дванадесеть години прѣди него. За неговы-тѣ потомцы не ся знае нищо. Въ животъ-тѣ си, той издалъ много томове съ тълкуванія на Св. Писаніе, които изобилватъ съ богословскы ученія, и спомагатъ за обработваніе практическо благочестіе ; но твърдѣ малцина ги четжтъ сега. Обаче, духъ-тѣ на животъ-тѣ му не може никога да ся забрави; и вліяніе-то което той упражнявалъ на врѣме-то си оставило трайно впечатлѣніе въ религіозный-тѣ животъ на Германіѣ. Думы-тѣ, които Бугенхагенъ толкозь често привождаль прѣзь послѣдны-тѣ си дни, отражавать духъ-тѣ на цѣлый-тѣ му животъ; и сжщій духъ отражавать и Латинскы-тѣ думы, които зѣлъ за своѣж “лозинкж,” и които, прѣведены, сж слѣдующы-тѣ : —

“Ако познавашъ добрѣ Иисуса, доста е, даже и да не знаешь нищо друго :

Ако не познавашъ Иисуса, всичко друго, щото и да знаешь, нищо не е.”

Пріятель-тѣ му Меланктонъ възспѣлъ память-тж му въ еднаж умилителнж и хубавж